

Základná škola, Kúpeľná ul. č. 2, 080 01 Prešov

Surfer

školský časopis

jar leto

č. 23

školský rok 2016/2017

Milí žiaci, milí učitelia, milí naši čitatelia,

v školskom roku 2016/2017 sa k Vám prihovárime po druhýkrát, opäť plní nových zážitkov, skúseností, pocitov, úspechov, s ktorými sa chceme s Vami podeliť.

Začiatok školského roka bol určite náročnejší pre prváčikov a piatakov, ktorí si museli zvykať na niečo nové, druhý polrok bol naopak náročný hlavne pre našich deviatakov, ktorých čaká významný krok vpred, nástup na strednú školu. Predtým však museli podstúpiť náročné "skúšky", či už to bol Monitor alebo prijímacie skúšky na vybrané školy. Vyjadrenia jednotlivých deviatakov sa nachádzajú na prvých stranách. Uvidíte, že sa netreba báť, pretože to všetci zvládli a mnohí vďaka dôslednej dlhoročnej príprave na jednotlivé predmety nezaživali takmer žiaden stres.

Už v prvom čísle nášho časopisu sme avizovali, že chceme viac priestoru venovať čitateľskej gramotnosti, preto je v tomto čísle opäť príspevok o populárnom autorovi a odporúčanie siahnuť po jeho knihách. Oproti prvému číslu však máme pre vás pripravených oveľa viac príspevkov z vlastnej tvorby žiakov, či už to sú rôzne slohové útvary, ktorými sme zároveň reprezentovali našu školu na súťažiach, ale nájdete tu aj žánre umeleckej literatúry ako bájka alebo báj.

Ako iste viete, marec je mesiacom kníh, preto sa im celý mesiac venuje zvýšená pozornosť. Článok o potrebe čítania nechýba ani v našom časopise. Aj keď žiaci strávia veľa času pri knihách, popri školských povinnostiach nezabúdajú ani na svoje mamičky, ale aj ostatných členov rodiny. Vždy, keď si celý svet pripomína ich dôležitosť, snažia sa im poďakovať milým slovom.

V časopise nájdete ešte veľa ďalších, zaujímavých informácií. Napríklad aj to, ako žiaci prežívajú stresy spojené s prípravou na olympiády, ale aj ako prežívajú radosť z úspechu.

Veríme, že Vás čítanie časopisu Surfer pohltí a nadchnete sa aj tvorivosťou žiakov ZŠ Kúpeľnej pri pohľade na ilustrácie zdobiace jednotlivé články.

Mgr. Nikola Varcholíková v spolupráci s redakčnou radou

Testovanie žiakov deviateho ročníka

Dojmy z monitoru a prijímacích pohovorov

Dôležitou súčasťou a povinnosťou žiaka deviateho ročníka je overenie si svojich znalostí a zdatností v celoslovenskom testovaní žiakov deviateho ročníka základných škôl. Výsledky tohto testovania sú pre nich veľmi dôležité hlavne kvôli ich budúcej účasti na stredných školách. Žiaci si túto podstatu uvedomujú, a tak sa musia snažiť zo všetkých síl, aby dosiahli čo najlepší výsledok. S týmto sú, samozrejme, spojené aj rôzne obavy či stres. Netreba sa ale báť, veriť sám sebe je tou najpodstatnejšou vecou, pri ktorej žiakom možno aj nejaké tie obavy opadnú. Žiaci týmto získavajú skúsenosť potrebnú nielen pri ich ďalšom štúdiu, ale aj do ich budúceho života. Hlbšou podstatou tohto testovania je hlavne overenie znalostí žiakov, ale netreba zabúdať aj na iné prospešné činitele, ktoré k tomu priliehajú. Napríklad vyskúšanie si naživo, aké je to byť zodpovedným či nepodľahnúť náročnej situácii.

Nám nezostáva nič iné, ako popriať žiakom veľa úspechov v ďalšom štúdiu, dobré výsledky a úspešné zvládanie možno aj ďalších podobných skúseností. Samozrejme, aj budúcim deviatakom želáme veľa šťastia v ich budúcoročnom teste. Nech vás všetkých sprevádzajú aj naďalej len samé výborné úspechy a príležitosti.

Matej Mižov 9.A

Nadišiel deň „M“, teda deň monitoru. Matematiky som sa nebál, mal som ju hotovú za 15 minút. Test som odovzdával s dobrým pocitom. Na slovenčine to bolo trochu horšie, pretože som si nebol istý niektorými otázkami. Mal som na jej vypracovanie kopec času a práve to ma zneistovalo... Avšak na ďalší deň som mal pocit úplnej úľavy, pretože pri spätnej kontrole odpovedí som zistil, že mám nielen v matematike, ale aj v slovenčine všetko dobre. Nemohol som tomu

uveriť! Bola to zaujímavá skúsenosť a prvá veľká skúška, ale som rád, že som ju zvládol.

R. Klimko, IX.C

V stredu 5.4.2017 sme písali monitor. Najprv sme písali test z matematiky, potom test zo slovenčiny. Moje dojmy z monitoru boli hrozné, hlavne z matematiky. S výsledkami som nebola veľmi spokojná, pretože som to mohla napísať lepšie a nerobiť prijímačky. Avšak prijímačky neboli pre mňa vôbec ťažké a moje pocity po nich boli úžasné. Dostala som sa do školy, ktorú som si vybrala, no predomnou je ešte veľa ťažkých skúšok a prekážok.

P. Struková, IX.C

Najdôležitejšia skúška nášho učiva základnej školy je za nami a my sme len radi. Celý rok sme sa usilovne pripravovali, často sme zostávali po škole na cvičeniach a domáca príprava takisto nebola na zahodenie. Ani sme sa nenazdali a bolo po všetkom. Ako to už býva, niektorí zostali po výsledkoch sklamaní, iní sršali nadšením. Myslím, že tie testy neboli ťažké a každý, čo sa pripravoval tak, ako si to vyžadujú jeho vedomosti, ich zvládol a nebol prekvapený. Tento rok sa vyskytli v Testovaní 9 zmeny v type úloh, hlavne čo sa týka matematiky. Boli zamerané viac na logiku, čo je príjemná zmena. Podľa môjho názoru bol tento ročník jeden z najjednoduchších. Stres je tu úplne bezpredmetný, len čo zhoršuje výsledky. Podstatné je nestratiť hlavu a prezrieť si svedomito minuloročné testy. Držím palce budúcim deviatakam.

Barbora Hofierková, 9.A

Žiaci deviateho ročníka majú za sebou prijímacie skúšky na SŠ

2. májový týždeň sa konali prijímacie skúšky. Nie každému sa to zdalo jednoduché, ale väčšina to úspešne zvládla. Pocity žiakov boli naozaj pestré.

Tohtoroční deviataci sa hlásili na veľa rôznych stredných škôl. Najviac preferované boli gymnáziá GJAR a GK2. Z odborných škôl to bola SPŠ Elektrotechnická. Čím viac sa blížil termín, tým viac vrela krv v žilách. Stres je zlým pomocníkom, a preto sa ho treba čím skôr vyvarovať, nabrat' odhodlanie a napísať test, ako najlepšie vieme.

A aké pocity majú naši spolužiaci ?

Zúčastnil som sa prijímačiek na SPŠE v Prešove. Som úspešne prijatý a šťastný. Pred prijímačkami som zachoval úplný pokoj a zvládol som ich s prehľadom. Budúci deviataci, učte sa, inak to nezvládnete.

Tomáš J. 9.A

Prijímačky sú viac strašiakom ako naozaj ťažké. Ak si pripravený, nemusíš sa stresovať, zvládneš to.

Bruno Š. 9.A

Pred prijímacími skúškami som mala trochu stres. Keď som už prišla na skúšky, opadol. Verila som si a prijali ma.

Adriana H. 9.A

Mala som väčšie obavy z matematiky a nakoniec dopadol test z tohto predmetu výborne. Hlavne netreba stresovať, treba sa zodpovedne pripravovať a všetko sa dá zvládnuť.

Soňa S. 9.B

Na prijímacích skúškach som bola v strese a mala som hlavu plnú očakávaní. Nevedela som, čo ma čaká, ale nakoniec to všetko dobre dopadlo.

Lýdia V. 9.B

Moje pocity z prijímačiek boli zmiešané. No upokojil ma pocit, že všetko, čo v nich bude, viem. Zbytočne netreba stresovať, ale myslieť pozitívne.

Kristína B.

9.B

Pred prijímacími skúškami prebieha celoročná príprava a spolu s našimi učiteľmi sa na ne pripravujeme. Budúci deviataci sa hlavne pripravujte a nebojte sa!

Andrea M. 9.B

S výsledkom prijímacích skúšok som celkom spokojný. Boli síce ťažšie, ako monitor, ale zvládol som to.

Adam K. 9.B

Matej Mižov, Barbora Hofierková, 9.A

Správa z olympiády zo slovenského jazyka

Po úspešnom absolvovaní okresného a krajského kola olympiády zo slovenského jazyka a literatúry moje kroky smerovali do Bratislavy. Koncom marca tam na mňa čakalo Celoštátne kolo. V hlavnom meste našej krajiny sme strávili dva dni. V deň nášho príchodu som absolvovala prvú časť tejto súťaže - vedomostný test a transformáciu textu. Bolo to pomerne náročné vzhľadom na to, že vo vlaku som strávila niekoľko hodín. Test aj transformácia textu boli primerané. Mojou úlohou pri transformácii textu bolo napísať článok do školského časopisu. Po skončení písomnej časti súťaže sme dostali zadanie na ústnu časť - citát od Alberta Einsteina. Večer sme sa zúčastnili príjemnej besedy so známymi slovenskými autormi - Ľubomírom Feldekom a Erikom Ondrejičkom. Na druhý deň sa konala ústna časť súťaže, po ktorej sme všetci nedočkavo čakali na vyhodnotenie. Bola som veľmi šťastná, že pri vyhlasovaní výsledkov zaznelo aj moje meno. Podarilo sa mi získať druhé miesto. Celá súťaž je časovo náročná a pre mňa aj vyčerpávajúca. Hodnotenie komisie je podľa

mňa z veľkej časti subjektívne. No je to pre mňa veľká skúsenosť a veľa som si odniesla. Myslím si, že aj táto súťaž bola dobrou prípravou na monitor a užila som si ju. Z môjho umiestnenia mám veľkú radosť a verím, že sa to podarí ešte mnohým žiakom našej školy.

Soňa Sabolová, 9.B

Súťaž Hodžov novinový článok

Novinárske pero si vyskúšali i naši žiaci, zapojili sa do súťaže Hodžov novinový článok, ktorý organizuje ZŠ s MŠ Milana Hodžu v Bratislave v spolupráci s Ústavom politických vied SAV a Národným osvetovým centrom v rámci Dní Milana Hodžu. Toho roku bol vyhlásený 10. ročník celoslovenskej literárnej súťaže pre žiakov vo veku od 13 do 15 rokov na tému: Ako zostať sám sebou – zachovať korene.

Prečítajte si i trošku iný pohľad, ako ten váš, našej žiačky.

Mgr. Katarína Pappová

Ako zostať sám sebou – zachovať korene

V živote každého z nás nastáva okamih, kedy máme neprekonateľnú túžbu ísť vlastnou cestou a neriadiť sa zaužívanými pravidlami. Naše túžby nás celkom pohlcujú a my odmietame počúvať rozumné argumenty. Starší ľudia, ktorí už nazbierali pár životných skúseností, sú obrovskou inšpiráciou. Avšak veľký vekový rozdiel je, čo sa týka porozumenia, pomerne hlbokou priepasťou, v ktorej si k sebe často nedokážu nájsť cestu jednotlivé názory. Rodinné vzťahy sú krásne, rôzne generácie spoločne zdieľajú niektoré z dôležitých udalostí a často práve v rodine vládne harmónia, ktorá je výnimočná.

Moja rodina je typickým príkladom rozdielnych charakterov, vzájomne sa dopĺňajúcich a zároveň rozporuplných, čo prináša občas mierny nepokoj

a nesúladi hoc v základných otázkach. No čím väčšia je neistota, tým väčšie potešenie prináša príjemné zakončenie. Poznávať samého seba je pomerne náročné a zdĺhavé. Ako chceme meniť svet, keď nedokážeme aplikovať jednoduchú zmenu sami na sebe? Hľadanie pravdy nás sprevádza celým životom a hoci sa urputne snažíme, dozvieme sa za života iba máločo. Máločo v porovnaní s nekonečnými zákutiami skutočnosti – hlbokými a neprebádanými. Ako vesmír. Taký vnútorný vesmír má každý z nás.

Pojem „ ja“ má široké rozpätie interpretácie. Moja osoba, moje bytie, moja skutočnosť.... Nech robíte čokoľvek, vždy ste sami sebou. Vo svojej podstate. Vari je napísané : Ak si napríklad kúpiš lístok na noblesný bál, už to nie si ty len preto, lebo nezvykneš vyhadzovať nekresťanskú sumu peňazí na zábavu? Názory sa rôznia, samozrejme. Ved' ľudia sa nezhodnú ani na farbe šiat. Ale pretrváva názor, že naše počiatky sú jednými z najdôležitejších období života. Dokonca predtým, než sme zočili prvýkrát denné svetlo, než sme vôbec začali uvažovať o svete, sme už začali ovplyvňovať životy mnohých ľudí a priebeh iných vecí. Minulosť je nemenlivá, taká rozdielna oproti tajuplnej a čarovnej budúcnosti, ktorá sa neustále mení, pretože ju ovplyvňuje chod prítomnosti. Tak veľmi túžime nazrieť, a predsa sa ich môžeme dotknúť iba v mysli. Nemôžeme sa donekonečna strániť minulosti, ktorá je našou súčasťou, aj keď je občas uvažovanie nad ňou nepríjemné a vyvoláva pocity úzkosti či neovládateľného plaču. Každá vnútorná bolesť sa časom mení na „pohnojený“ kúsok poľa v našej prítomnosti. Otázka znie, či sa chceme poučiť a nechať vyrásť chutné plody, alebo sa budeme naďalej umárať.

Prijmime minulosť takú, aká je, čerpajme z nej námety do budúcnosti, možno navštívme pradedka, ktorý žije na okraji mesta. Ak nežije, aj tak si iste zaslúži, aby sme mu vzdali hold. Ved' kto dokáže rozprávať zaujímavejšie pravdivé príbehy zo života, ako naši rodičia, starí rodičia? Kto nás viedol našou cestou? Kto sa s odhodlaním pripravuje na vlastnú smrť v zmierení so životom? Na pár otázok je možno iná odpoveď, ale to je vec náboženstva a v rámci

pokoja, mieru a bratskej lásky by sme sa nemali na verejnosti zaoberať takýmito diskutabilnými otázkami so zápalom, ktorý možno na niektorých badať. Podstatné je, aby sme si uvedomili, kým sme, kam smerujeme a aký cieľ sme si pred sebou vytýčili, hľadiac na viacero možných scenárov. Konať dobro, naplniť svoje srdcia láskou, pretože bez nej nie sme ľuďmi. Žiť v prítomnosti, ale uvedomujúc si dôležitosť času, ktorý nám pomaly odtikávajú hodiny. Žime naplno. Tak, akoby sme hoci aj zajtra naposledy vydýchli, boli by sme zmierení so všetkými životnými faktami.

Naše pomyselné korene sú vstupnou bránou do ďalších a ďalších období. Až keď sa im naplno otvoríme a precítíme, čo nám chcú dať, budeme schopní sa bez reptania vydať ďalej a pocítiť to, po čom hlboko v srdci túžime.

Barbora Hofierková, 9.A

Ilustrácia: Eva Pullmannová, 5.B

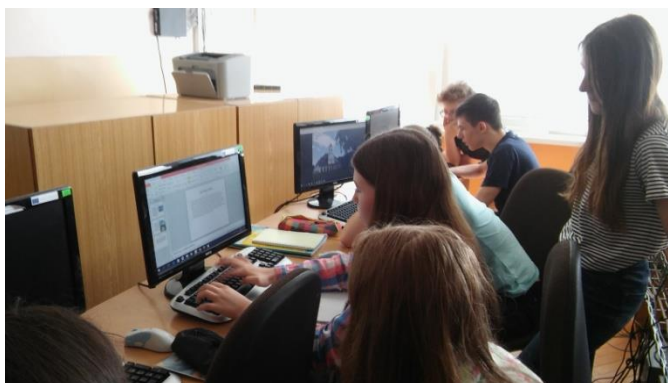
Ilustrácia: Ester Halagová, 7.A

Projekt, Miesto, ktoré mám rád

Každoročne pracujeme na hodinách slovenského jazyka na tímovom projekte. Tento rok bolo našou témou „Miesto, ktoré mám rád“. Naším cieľom bolo ukázať cudzincom i miestnym Prešov, ako ho nepoznajú. Umelecky. Na projekte sme začali pracovať 9.5.2017 a postupnou prácou nám pred očami rástol projekt, ktorý sme odprezentovali dňa 17.5.2017. Neobišlo nás ani vyberanie miest, fotenie a hlavne práca na umeleckom opise. Spoločnými silami sme vytvorili prezentáciu v PowerPointe. Do projektu sme sa zapájali v troch skupinách. Všetci pracovali ako vedeli. Niektorí využili svoj fotografický talent,

iní si nezabudli nasadiť ružové okuliare. Nakoniec sme projekt odprezentovali a ukázali sme spolužiakom Prešov, ako ho ešte nevideli. S naším projektom sme spokojní. Je pravda, že nám zobral trocha času, ale oveľa viac nám toho dal. Schopnosť pracovať v tíme, tvoriť umelecký opis, umelecké fotografie.

Miriam Gajdošová, 7.C

Ilustrácia: Michaela Kopčáková, 6.A

Projekt Módna prehliadka

Prvý májový týždeň sa žiaci 6.B a 6.D venovali na hodinách slovenského jazyka projektu Módna prehliadka. Žiaci sa rozdelili do skupín, kde si rozdali úlohy. Boli to návrhár, ktorý mal za úlohu vymyslieť zaujímavý outfit, krajčír, ktorý podľa návrhu zhotovil outfit z látky, ale aj z plastu alebo z krabíc. Krajčír používal aj staré oblečenie, ktoré nasledovne upravil. Žiaci si vybrali ako témy ich kostýmov povolania, školu či rozprávkové bytosti. Ostatní členovia skupiny prezentovali svoju prácu až na módnej prehliadke. Boli to modelka a model, ktorí predvádzali svoje kostýmy. Ich outfity opisovali moderátori, ktorí zabávali divákov – svojich spolužiakov. Na módnej prehliadke nesmel chýbať fotograf ani kameraman.

Módna prehliadka

Prerobila som:
 - Aneta - kamožky - modistka
 - Ondrej - Ondrej - módna návrhárka
 - Oľga - Modistka - kamožka
 - Stanislav - Modistka - kamožka
 - Janka - Modistka - kamožka
 - Erika - Modistka - kamožka

Čo som použila:
 - biela suknica
 - biela blúza
 - biela košica
 - biela dole
 - biela
 - modré a žlté

NÁVRH:

PROJEKT: NEW WINNETOU STYLE

SPOLUPRACOVALI:

LAURA - KRAJČÍR
 STANKA - MODELKA
 KAROLÍNA - MÓDNY NÁVRHÁR
 ARIS - MODERÁTOR
 PEŤKO - FOTOGRAF
 LUCIA - PÍŠE PROJEKT

PRÍPRAVA PROJEKTU:
2.3. - 3.5. 2017

NÁVRH:

- ČIERNE NOHAVICE
- ČERVENÉ TRIČKO
- BOŠÉ NOHY
- 4 PIERKA V COPE
- 2 ČIARKY NA BRUCHU (1-ČERVENÁ, 2-ŽLTÁ)
- 6 ČIAROK NA TVÁRI (1-ŽLTÁ, 2-ČERVENÁ, 3-ŽLTÁ, 4-ČERVENÁ, 5-ČERVENÁ, 6-ŽLTÁ)
- FUZY - POD NOSOM, NA BRADĚ (ČIERNE)
- 2 ČIARKY NA NOHÁCH (1-ŽLTÁ, 2-ČERVENÁ)

PÓZA 1

PÓZA 2

PÓZA 3

PÓZA 4

Módna prehliadka

- Na našej prehliadke predstavíme povolania a športy, ktoré sú v našej škole.

MODERÁTORI - Nevena Kravariová a Klaudia Leščinská

POVOLANIA:

1. **KUCHARKA** - má obliecť bielu suknicu na ktorú sme prilepili písmená K U C H A R K A, a fotovať ju ako keby sa pripravuje na obed.
2. **DIKTOVKA** - má obliecť bielu košicu, bielu notovku, na ktorú má napísať, fotovať sa s notovkami, ktoré má napísať, fotovať sa s notovkami, ktoré má napísať.
3. **ZDR SESTRA** - má obliecť bielu suknicu, na ktorú sme prilepili písmená Z D R S E S T R A, biely plášť, bielu notovku, na ktorú má napísať, fotovať sa s notovkami, ktoré má napísať.
4. **ROZLIETAVÁČKA** - má obliecť bielu suknicu, na ktorú sme prilepili písmená R O Z L I E T A V Á Č K A, biely plášť, bielu notovku, na ktorú má napísať, fotovať sa s notovkami, ktoré má napísať.

ŠKOLNÉ ŠPORTY

1. **PLAVČIČKA** - má obliecť športovú súčtu, ktorú sme upletli bielymi a modrými pruhmi.
2. **FOTBALISTKA** - má obliecť športovú súčtu, ktorú sme upletli bielymi a modrými pruhmi.

Nevena Kravariová, Klaudia Leščinská, 6.B

Návšteva divadelného predstavenia Jana z Arku (30. marec 2017)

Pred nedávnom sme mali možnosť vidieť životný príbeh asi najslávnejšej bojovníčky v dejinách stredoveku. Obyčajné sedliacke dievča, ktoré dostalo posolstvo od Boha a mohlo inšpirovať svojou odvahou a odhodlanosťou. Tento príbeh bol spracovaný ako muzikál Jana z Arku, v tejto dobe asi najhranejší muzikál v Divadle Jonáša Záborského v Prešove. Jeho veľkolepé spracovanie mohlo svojich divákov osloviť najmä vierohodnými výkonmi hercov. Najviac ma oslovil dych vyrážajúci spev božích poslov, ktorí dali Jane silu postaviť sa na čelo francúzskej armády aj skrz prekážky na ceste za víťazstvom. Keby som mohla na tomto muzikáli niečo vylepšiť, boli by to kulisy. Takto spracovaný príbeh tejto dievčiny bol omnoho pútavejší a pochopiteľnejší ako dlhé kapitoly učebnice.

Miriam Gajdošová, 7. C

Ako trieda sme navštívili predstavenie Jana z Arku. Myslím, že výkon hercov bol adekvátny a príbeh sa odvíjal celkom hladko. Veľmi som sa naň tešila, keďže príbeh Jany ma zaujal. Mnoho vecí sa dalo preštylizovať, ale začiatok ma pohltil,. Nepáčilo sa mi zobrazenie boja Jany, bolo podľa mňa poňaté príliš jednoducho a museli ste sa veľmi snažiť zapojiť svoju fantáziu. Koniec tiež veľmi nedomysleli. Ale samotná hlavná postava bola veľmi sympatická. Tanečné úlohy boli dotiahnuté do detailov. Tento muzikál sa v našej triede zaujal a určite si z neho zobral každý aspoň niečo.

Ester Halagová, 7.C

Marec – mesiac knihy

Ako sa všetko začalo:

Marec sa už odpradáva spája nielen s príchodom jari, ale aj s neutíchajúcim zdrojom vedomostí a informácií, a síce s knihami. Marec bol vyhlásený ako mesiac knihy roku 1955 na počesť významného slovenského buditeľa Mateja Hrebendu. Tento ľudový spisovateľ sa narodil a aj zomrel v marci a už od narodenia pociťoval lásku ku knihám. Trápili ho však problémy so zrakom a tak po nociach, kedy už vôbec nevidel a nemohol čítať, chodil po susedných domoch a prosil ľudí aby mu čítali. Významne sa podieľal na šírení slovenskej knižnej kultúry. Cestoval po celom Slovensku, čo mu umožnilo spájať knihy s predajom a šíriť osvetu. Zachránil mnoho kníh pred pálením a tým prispel ku vzniku knižníc. Knižnice prebrali po smrti Mateja Hrebendu funkciu šírenia vzdelanosti. Sú otvorené pre každého, kto chce rozvíjať svoju myseľ. Čitatelia majú možnosť prístupu k informáciám počas celého roka, avšak obzvlášť v Marci knižnice aktivizujú svoju činnosť. Kniha patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých a najväčších priateľov človeka od vynálezu kníhtlače. Žiaľ v poslednom čase čím ďalej tým viac ľudí radšej pozerá televíziu alebo surfuje na internete namiesto toho aby si prečítali beletriu.

Júlia Musilová, 7.C

**„Nemilovať knihu, znamená nemilovať múdrosť
anemilovať múdrosť, znamená stávať sa hlupákom.“**

J. A. Komenský

Marec. Mesiac príchodu jari, mesiac sviatku žien, učiteľov. Mesiac marec je navyše aj mesiacom, v ktorom vzdávame hold knihe. Kniha - ako studnici poznatkov, múdrostí a ponaučení, studnici zábavy. Možno tieto superlatívy pre knihu už nevnímame tak intenzívne ako kedysi, keď bolo oveľa menej možností

vzdelávania a získavania informácií ako dnes, no napriek tomu má kniha zaiste v bežnom i študentskom živote svoje stále miesto.

S knižkami sa stretávame od útleho detstva, a dnes, v dobe nových a rýchlych informačných technológií viacerí z nás uprednostňujú trávenie voľných chvíľ práve pri počítači, televízii či v kine. Dnešný svet akoby ovládli audiovizuálne médiá, ktoré nám všetko predkladajú hotové, priamo pred nos, takže my potrebujeme ku konzumácii iba oči a uši. Hlavu spravidla nie. Ved' kto by čítal 700 stranového Harryho Pottera, keď si to isté možno pozrieť v kine za zhruba 100 minút a to ešte v 3D prevedení?

A predsa. Hoci nám zdanlivo technika dáva nový zážitok, oberá nás o niečo iné – oveľa cennejšie – o našu fantáziu a predstavivosť. To nás však duševne ochudobňuje. Táto technika nám nedovolí opustiť svet, v ktorom žijeme a vnoriť sa do sveta úplne iného – sveta rozprávkového, dobrodružného, vedecko-fantastického, detektívneho alebo romantického. Nedovolí nám spoznať ľudské duše a povahy.

A preto...Neodkladajme knihu do police. Nenahrádzajme ju internetom! Ten je dobrý, keď potrebujeme rýchle informácie. Ale radosť z umenia, radosť z krásnej slovenčiny nám neposkytne. Nedá nám možnosť preniesť sa do inej doby, nedovolí nám predstaviť si krásnu prírodu, osvojiť si nové slová, rozšíriť si obzor. Toto nám poskytne iba kniha.

Nezahadzujme teda túto priateľku - knihu! Nezabúdajme na ňu, nenahrádzajme ju médiami. Siahajme po dobrej knihe čo najčastejšie. Doprajme si radosť, pobavenie a rozptýlenie. Ved' kníhkupectvá, knižnice i Vaše domáce zbierky sú preplnené knižnými titulmi, ktoré na nás čakajú.

Mgr. Margaréta Vargová v spolupráci so žiakmi 6.roč.

John Green

- americký spisovateľ, vlogger a tvorca online vyučovných videí
- je držiteľom viacerých významných literárnych cien, bol tiež dvakrát finalistom literárnych cien denníka *Los Angeles Times*.
- spolu s bratom Hankom tvorí

jednu z najobľúbenejších online videorelácií

- narodil sa v Indianapolise rodičom Mikovi a Sydney. Tri týždne po jeho narodení sa jeho rodina presťahovala do Michiganu, potom Birminghamu v Alabame, a nakoniec do Orlanda na Floride.
- navštevoval Lake Highland Preparatory School v Orlande a Indian Springs School mimo Birminghamu.
- po absolvovaní vysokej školy pracoval päť mesiacov ako študentský kaplán v detskej nemocnici, keď sa zapísal na bohosloveckú školu (aj keď vlastne do nej nikdy nechodil). Mal v úmysle stať sa kňazom, ale jeho skúsenosti v nemocnici s deťmi, ktoré trpia na nevyliciteľné choroby, ho inšpirovali, aby sa stal autorom a neskôr napísal svoju najznámejšiu knihu *Na vine sú hviezdy*.

Medzi jeho najznámejšie diela ďalej patria knihy: *Kam zmizla Aljaška*, *Na vine sú hviezdy* (sfilmované), *Papierové miesta* (sfilmované), *Poučka o podstate predvídateľnosti*, *Katherín*, *Nech sneží*, *Will Grayson*, *Will Grayson* (ďalšie neboli vydané v slovenčine).

V súčasnosti žije s manželkou a dvoma deťmi v Indianapolise

Ja osobne knihy od Greenamilujem. Prečítala som ich všetky, okrem knihy Will Grayson, Will Grayson, ktorú vydal tento rok. Každý rok vydáva novú knihu, takže sa mám vždy na čo tešiť. Vám, milí naši čitatelia, som sa rozhodla napísať niečo o knihe *Poučka o podstate predvídateľnosti Katherín*. Dúfam, že Vás zaujme a rozhodnete sa po nej taktiež siahnuť. 😊

Poučka o podstate predvídateľnosti Katherín

Colin Singleton má vo vzťahu k nežnému pohlaviu svoj jasný typ- dievčatá, ktoré sa volajú Katherine. Má to však chybu, za každým od nich dostane kopačky. Stalo sa mu to už presne 19 krát. Tento veľký fanúšik prešmyčiek má odrazu strach, že je odpísaný, lebo zo zázračného dieťaťa zrejme nikdy nevyrastie dospelý génius, a tak sa vyberie na roadtrip. Vo vrecku má 10 000 dolárov, za päťami krvilačného diviaka a na sedadle spolujazdca, najlepšieho kamaráta s nadváhou a s nehynúcou láskou k sudkyni Judy, ale chýba mu Katherine. Colin má jasný cieľ: dokázať platnosť Poučky o podstate predvídateľnosti Katherín. Dúfa pritom, že pomocou nej bude schopný predpovedať budúcnosť akéhokoľvek vzťahu, a tak pomstí všetkých nešťastných zberačov kopačiek. Čo sa však v skutočnosti vďaka poučke stane? Svoju úlohu v premene citového života hrdinov zohrá láska, priateľstvo aj mŕtvy rakúsko-uhorský arcivojvoda!

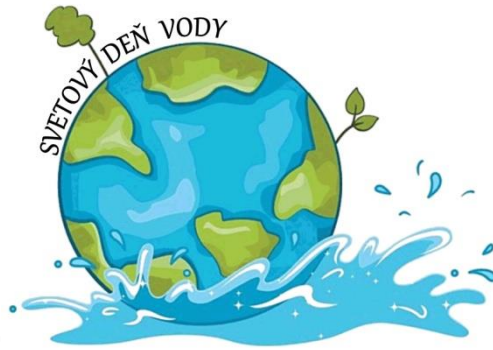
Júlia Musilová, 7.C

Svetový deň vody

- je určený na 22.3.

- každoročne ho vyhlasuje Organizácia Spojených

národov (OSN)

Ľudia potrebujú vodu. Vodné zdroje a rozsah služieb, ktoré poskytujú, podporujú znižovanie chudoby, hospodársky rast a udržateľnosť životného prostredia. Voda ovplyvňuje živobytie miliárd ľudí.

Voda má zásadný vplyv na ľudské zdravie. Bez potravy človek vydrží niekoľko týždňov, ale bez vody iba pár dní. Pravidelné umývanie rúk je napríklad jeden z najlepších spôsobov, ako odstrániť baktérie a predchádzať tak prenosným ochoreniam. Človek každý deň potrebuje prístup k vode na pitie, varenie a osobnú hygienu. Napriek obrovskému pokroku zaznamenanému za posledných 10 rokov, na svete stále nemá prístup k zabezpečeným vodným zdrojom pitnej vody 748 miliónov ľudí a 2,5 miliardy ľudí nemá verejnú kanalizáciu.

Svetový deň vody sa oslavuje počnúc rokom 1993. Každý rok je jedna z nominovaných agentúr OSN poverená oslavou a propagáciou novej témy, ktorú riadi Administratívny výbor pre koordináciu (ACC) vodných zdrojov.

Svetový deň vody je kľúčovým pre zameriavanie pozornosti okrem iného na:

- určenie problémov týkajúcich sa zásobovania pitnou vodou

- zvýšenie povedomia verejnosti o dôležitosti zachovania a ochrany zdrojov vody
- zvýšenie účasti a spolupráce vlád, medzinárodných agentúr, mimovládnych organizácií a súkromného sektoru na organizácií osláv Medzinárodného dňa vody

Voda a ľudské telo

- po narodení tvorí voda až 80% váhy novorodenca
- u dospelého človeka tvorí 60% hmotnosti
- denne strácame z organizmu 2 až 3 litre vody
- denná odporúčaná dávka je osem šálok vody plus surová zelenina alebo ovocie

Zdroj vody

- 1,7 % vody na Zemi je trvale zmrazená
- významným zdrojom vody je Antarktída, kde sa nachádza až 90 % zásob pitnej vody
- na Zemi sa nachádza 1 234 triliónov litrov vody
- miliardy litrov denne sa spotrebujú na splachovanie
- umývačky riadu ušetria štyrikrát viac vody ako ručné umývanie

Voda na Slovensku

- naša pitná voda patrí k najkvalitnejším v Európe
- 88 % obyvateľov je zásobovaných pitnou vodou z verejných vodovodov
- najmenej sú pitnou vodou z verejných vodovodov zásobované Košický a Prešovský kraj
- 80 % zdrojov pitnej vody tvoria kvalitné podzemné zdroje

Ako znečistíme vodu?

- minimálne 1,8 miliardy ľudí používa zdroje pitnej vody kontaminované fekáliami

- až 80 % úžitkovej vody (priemysel, výroba) sa dostáva do prírody, riek, morí a znečisťuje životné prostredie

Mýty o vode

- balená voda je lepšia – **NIE**, pretože balená voda je ovplyvnená dezinfekciou, obalom, denným svetlom
- chlór spôsobuje biele zafarbenie – **NIE** je to chlór, ale drobné bublinky vzduchu
- voda obsahuje veľa chlóru – chlór chráni pred náhodnou sekundárnou kontamináciou
- tvrdá voda je nekvalitná – zo zdravotného hľadiska je **lepšia**, lebo obsahuje vápnik a horčík
- hrdzavé zafarbenie je rizikom – zafarbenie spôsobujú častice oxidu železa a mangánu a nepredstavujú riziko

Júlia Musilová, 7.C

Ilustrácia:
Tobias Bača,
7.C

Zem je naším domovom, chráňme ju!

Naša Zem je jediná planéta, na ktorej je možný život. Mali by sme ju chrániť a starať sa o ňu, pretože ak ju budeme ďalej ničiť, naše generácie to budú mať ťažké. Veľa ľudí, ktorých stretnem ani nevedia, že vyhadzovanie odpadkov do vody je nesprávne. Robia to iba kvôli tomu, že sa im nechce ísť ich vyhodit' do koša, ale pritom si neuvedomujú, že takýmto spôsobom pripravujeme vodné živočíchy o ich domov.

Napríklad žuvačky. Hodíme ich do trávy, ale neuvedomujeme si, že by sa na ne mohla prilepiť mucha. Tým chcem povedať, že zem nepatrí len nám, ale aj zvieratám. Niektorí v mojom meste sa snažia tomu zabrániť a preto sa o mesto starajú. Recyklovanie je výborná vec, ktorá sa riadi mottom „Nezahodiť, ale obnoviť.“ Môžeme recyklovať papier, sklo, plast, hliník. Recyklovanie je úžasný príklad, ako ukázať ľuďom, že aj takýmto jednoduchým spôsobom ochraňujeme Zem. Prečo je tento spôsob dobrý? Pretože napríklad plast sa v prírode rozloží za 100 až viac rokov.

Keď je reč o lese, nezabudnime na to, že v lese sa nesmie púšťať nahlas hudba, aby sme nevydesili divú zver. Taktiež je zakázané zakladať oheň v lese. Prečo? Mohlo by sa stať, že malým ohníkom by ste podpálili celý les a les je pre nás veľmi dôležitý. Vďaka nemu máme kyslík a keby nebol kyslík na Zemi, nebol by na Zemi život. To znamená, že by sme mali les chrániť. Máme zvieratá a rastliny, ktoré patria do skupiny chránené. Toto slovo znamená, že tých zvierat alebo rastlín je na svete málo. Prečo? Pretože naši predkovia ich lovili či trhali, jednoducho ničili. Patrí sem napríklad kamzík alebo snežienka.

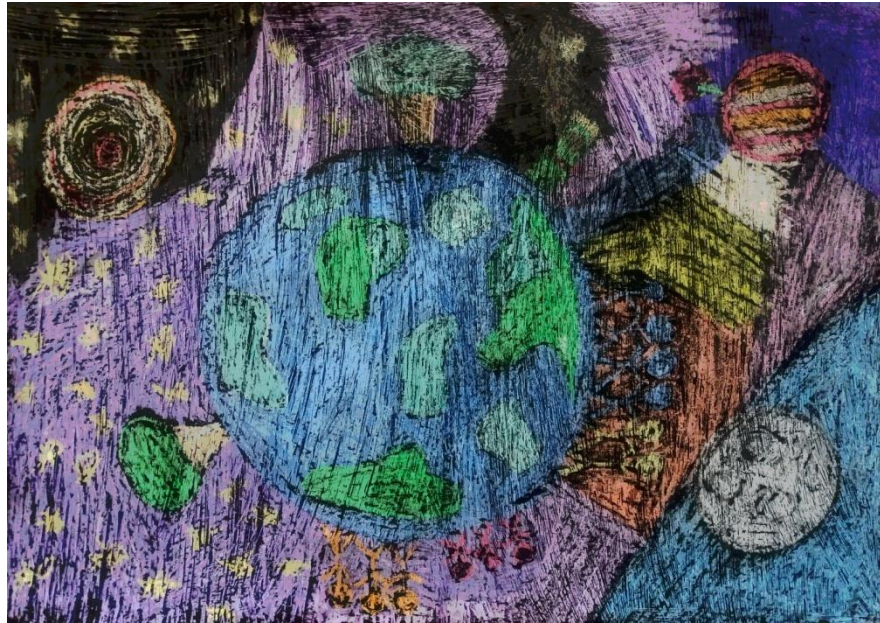
Ak chceme myslieť na náš život, je dobré zvážiť, či potrebujeme stále chodiť autom. Z áut idú výfuky, ktoré škodia našej Zemi ale napríklad bicykel nie. Zem znečisťujeme aj vtedy, keď je vojna, ktorá za sebou zanecháva veľké prázdno v tom zmysle, že nezostane ani jedna malá rastlina. Ja si myslím, že vojny sú kruté a dúfam, že sa už nikdy nebudú diať. Keby som mala tri želania,

bol by to mier, neničenie Zeme a aby ľudia boli šťastní aj napriek tomu, že to majú v živote ťažké.

V tejto časti si spomenieme, ako ľudia v minulosti vnímali Zem. Napríklad naši predkovia si mysleli, že zem má tvar dosky, ale keď sa odvážili preskúmať Zem, zistili, že má kopce a tak si mysleli, že sa vezú na korytnačke. Neskôr zistili, že má tvar gule, ale zaujímavé je, že nenapadlo im Zem ničieť. Boli odvážni a verili, že na svete je veľa krásnych vecí. Prečo to ľudia robia teraz? Uvedomujú si, ako naša Zem vyzerá? A nie je to smutné? Ak na to prišli teraz, nech sa snažia Zemi pomôcť. Môžu napríklad chodiť do práce peši alebo bicyklom. Môžu recyklovať. Ale ak chce niekto Zemi pomôcť, nestačí na to sám a preto nech o tomto návrhu povie priateľom. Veď keď bude Zem krajšia, budeme mať my ľudia lepší pocit. Budeme plní radosti a na tvári každé ráno bude úsmev. Mne sa páči, ako sa niektoré mestá starajú o parky. Park je miesto oddychu. Videla som tam krásne kvety či fontány, no najviac ma zaujalo ticho, ktoré bolo jeho súčasťou. Je to aj miesto, kam môžete prísť so zvieratkami, ktorým sa podľa mňa tie miesta páčia. Do parku chodím rada. Preto spoločne chráňme Zem! Urobme pre seba, ale aj pre iných ľudí niečo krásne! Uvidíte, že na konci budete mať skvelý pocit. Veď Zem je naším jediným domovom a keď ju zničíme, neostane nám nič.

Treba si preto uvedomiť, že druhá Zem neexistuje a naši predkovia sa o ňu starali a zanechali nám skvelé spôsoby, ako urobiť svet krajším. Tak nezabudnime na to a urobme našim generáciám svet krajším a naučme ich, ako na to!

Nevena Kraviarová, 6.B

Ilustrácia: Annamária Baršayová, 7.C

MÚDRA PRÍRODA (Nebojím sa háveďe!)

Ilustrácia: Petronela Prokopčáková, 7.A

Tvory zahalené tajomstvom staroveku

Ľudstvo bolo odjakživa fascinované neobyčajnou silou matky prírody. Keď sa zoznamujeme s mytológiou jednotlivých národov, vždy sa stretáme s bohmi, ktorí majú podobu nejakých zvierat, a preto im dodnes ľudia pripisujú magické schopnosti. Pre mňa boli vždy zo živočíchov najpríťažlivejšie vtáky. Schopnosť vznášať sa nad krajinou a pozorovať okolitý svet zhora im môžu ľudia závidieť. Aj pre ľudí, ktorí sa nezaujímajú o mytológiu, určite nie je neznáme meno boha Hora. Je to jeden z najvýznamnejších starovekých egyptských bohov, ktorý je zvyčajne zobrazovaný ako sokol alebo muž so sokoliou hlavou. Okrem sokola by sme sa stretli v Egypte s veľkým množstvom božstiev, ktoré sú spojené práve s nejakým druhom vtákov. Napríklad bohyňa Nechet, považovaná za ochrankyňu faraónov, je znázornená ako sup, konkrétne sup biely. Spoločne s kobrou aspis bol sup v Egypte zvieracím ochrancom a symbolom faraónovej moci. Aj keď je Sup biely na Slovensku takmer neznámy, v Egypte bol uctievaný po stáročia. Podobne v Indii sa tento vták spája s magickými schopnosťami. V niektorých krajinách Indie sa považuje za zobrazenie smrti, takže keď nad jednou z tých krajín preletí, hovorí sa, že tam niekto zomrie. V niektorých častiach Indie ho zasa majú za samotné zobrazenie boha. Preto je určite pre človeka veľmi prínosné dozvedieť sa viac o tomto druhu vtákov.

Sup biely má holú kožu na tvári a nápadné operenie na krku. Je celý biely až na dlhé končeky krídel, ktoré sú zafarbené do čiernohneda. Má dlhý zakrivený zobák, ktorý mu umožňuje lepšie trhať mäso z koristi. Je najmenší zo všetkých supov, a preto sa pri požívaní kadáverov zvyčajne dostáva na rad ako posledný. Na druhej strane je to výhoda, pretože na teplých stúpajúcich vzdušných prúdoch môže, na rozdiel od väčších druhov, plachtiť už od rána, takže potravu spozoruje medzi prvými. Často napadá hniezdne kolónie vtákov, kde útočí na mláďatá a vajcia. Zaujímavosťou je, že pri útoku na hniezdo pštrosa zhadzuje na vajcia kamene, až kým niektoré nerozbije, teda používa ako jediný známy dravec nástroj, aby sa dostal k potrave. Tento vták preferuje otvorenú

krajinu, holé horské svahy aj riečne údolia v blízkosti ľudských sídel. Na Slovensku sa nevyskytuje a v susednej Českej republike býva pozorovaný veľmi zriedkavo. Jeho hniezdo sa skladá zo zvyškov potravy, z kostí, kožušiny, kusov vlny, výkalov a z jeho zvratkov. Patrí do čeľade jastrabovité a jeho vedecký názov je *Neophrompercnopterus*. Čo sa týka veľkosti vzhľadom na pohlavie, samice supa bieleho sú väčšie ako samce. Aj keď sa teraz sup biely rozmnožuje pomerne rýchlo a stupeň jeho ohrozenia je CR (kriticky ohrozený), bolo obdobie, keď bol jeho stupeň ohrozenia EX (vyhynutý). Za vyhynutého bol považovaný dlho, no o 5 rokov na svete sa objavilo 17 kusov. Dnes je Sup biely jeden z 19817 druhov, ktoré sa dostali na úroveň kriticky ohrozených len kvôli svojmu vzhľadu a povesti.

Užitočnosť Supa bieleho je nepochybná. Tieto stvorenia určite na základe ich výzoru a spôsobu života nevzbudzujú u ľudí pocit dôvery a verím tomu, že niektorí ľudia pochybujú aj o ich prínose pre ľudstvo. Avšak netreba zabúdať na to, že supy požírajú zdochliny, a tak zabraňujú tvorbe baktérií, ktoré v zdochlinách žijú a pomáhajú šíriť choroby ako napríklad Aids. Preto netreba tvory žijúce v prírode spolu s nami hneď odsudzovať, kým si o nich niečo neprečítame v encyklopédii alebo si nepozrieme nejaký dokument v televízii. Význam niektorých živočíchov je veľmi veľký. Keď sa ich ľudia budú báť kvôli nedostatočnosti informácii, môže to spôsobiť škody, ktoré už nebudeme môcť nahradiť.

Sofia Murčinková, 6.A

Nebojím sa pavúkov!

Ilustrácia: Miroslava Širgelová, 9.C

Na Slovensku je veľa krásnych miest, rastlín a živočíchov. Za tieto dary môžeme poďakovať múdrej matke prírode, ktorá tieto krásy stvorila. U nás je veľa zaujímavých zvierat, no niektoré vyzerajú na pohľad odporne. Sú to väčšinou zvieratká, ktoré sú od nás oveľa menšie, ale aj tak sa ich človek bojí. Niektorí ľudia sa na nich nedokážu ani len pozrieť. Ale prečo? Pretože niekto je do seba natoľko zahľadený, že si ani neuvedomuje, že sú ja iné krásy ako on. Ja osobne poznám veľa detí, ktoré sa neboja dať si na ruku dážd'ovku, no takí dospelí sa ich boja. Iní sa vyhradzujú voči niektorým druhom zvierat z toho dôvodu, že podľa nich veľmi páchnu. Ale musíme pochopiť to, že pre nich je to prirodzené, pretože to môže byť ochrana pred predátormi. A človek si na nich vyžiera zlosť! Ľudia sú niekedy tak bojazliví, že ich pripravujú o ich malé životy! Bohužiaľ, málokto si uvedomuje, že sú to malé stvorenia, ktoré nechcú robiť problémy. Zoberme si takého pavúka, ktorý robí pavučiny. Ľuďom samozrejme pavučiny neprinášajú žiaden osoh, akurát sa rozčuľujú, že ich musia po tých nepekných tvoroch upratovať. Nezamysleli sa nad tým, že keby si

pavúky pavučiny nerobili, nemali by si ako chytať potravu (hmyz). Snahou každého človeka je určite zabezpečiť sebe aj svojej rodine potravu. Nám, ľuďom, by sa istotne nepáčilo, keby nám niekto neustále prekazil naše plány, vyraboval by nám chladničku hneď po tom, ako ju naplníme jedlom kúpeným za ťažko zarobené peniaze. Okrem pavúkov máme napríklad aj mravčeky, ktoré sú malé a ľudia ich nemajú radi. Mnohokrát ich iba zo žartu jedného po druhom prišľapujú topánkou, aby sa náhodou nenudili. Je to kruté a zlé. Nanešťastie, v súčasnosti malé živočíchy nemajú proti človeku šancu. No prečo ich matka príroda stvorila? Pretože sú veľmi užitočné. To iba človek sa na nich často nepozera z tej dobrej stránky.

Ako som spomenula, taký pavúk je užitočný hlavne preto, že vďaka nemu máme v dome či v byte menej hmyzu. Preto som sa ho rozhodla opísať. Budem opisovať druh pavúka, ktorý stretávame v našich domácnostiach najčastejšie, preto ho nazývame pavúkom domácim. Je to malé zvieratko, ktoré nie je jedovaté. Samozrejme, poznáme aj pavúkov, ktoré jedovaté sú, ale tie sa vyskytujú v iných krajinách, napríklad v Amerike, Austrálii, Ázii a v niektorých častiach Európy, hlavne tam, kde je teplo. My na Slovensku sa pavúkov báť nemusíme. Tak prečo ich ľudia na Slovensku zabíjajú, keď nie sú jedovaté? Je to veľká záhada. Ja si myslím, že by sa ľudia mali poriadne zamyslieť! Určite sa nájdu aj ľudia, ktorým sa pavúky svojou stavbou tela páčia a strach im vôbec nenaháňajú. Naopak, stavba tela pavúka ich fascinuje ako aj mňa. Telo pavúka je zložené z hlavohrude a bruška. Na hlavohrudi má oči, ústny otvor, hmatadláa klepietka. Pavúky majú väčšinou tri alebo štyri páry nôh. Jedna samička dokáže porodiť veľmi veľa mláďat, o ktoré sa stará až dovtedy, kým sa neosamostatnia. Živia sa hmyzom, ktorý sa im zachytáva na pavučine. Každý pavúk pletie inak. Akoby každá pavúčia rodina mala jeden vzor, ktorý si posúvajú. Nie je to zaujímavé, ako takéto maličké zviera vytvára umenie? Keď natrafíme v televízii na dokument o pavúkoch, nestačíme sa čudovať, čo všetko dokáže príroda vytvoriť. Mnohým ľuďom pavučiny vadia, ale pozor, ak vám

vadí otravný hmyz, pavúk ho pochyťá za vás. On bude najedený a vy nebudete počuť „BZM“.

A navyše, všimli ste si, že pavúky sú kaskadéri? Nie? Spúšťajú sa hore a dole po pavučine a podobajú sa na také opice, ktoré skáču z jednej liany na druhú. Pre informáciu, pavúky nájdete aj tam, kde je neporiadok alebo prach, ale aj tam, kde je chlad, takže pri upratovaní sa nezľaknite a hlavne ich nepripravujte o ich životy, pretože sú to tvory, ktoré sa riadia matkou prírodou! Oni sa nerozhodli, ako budú vyzerat' ani ako budú voňať! Sú to výnimočné tvory, ktoré dokážu to, čo my nie, a to napríklad robiť pavučinu. Preto majme v sebe kúsok dobra a nepripravujme ich o život!

Nevena Kraviarová, 6.B

Ilustrácia: Šimon Lipták a Patrik Gabriely, 7.A

Sv. Valentín

Deň 14.február,
dnes už nikto nie je sám.
Každý píše valentínky,
vyčarí nám krásne chvíľky.
Denne osem objatí
dostať by sme mali,
aby sme sa na Valentína s láskou
na každého sa smiali.
Mať ten sviatok denne v roku,

stretávať lásku na každom kroku.
Začnime od seba,
majme sa radi.
Nie až príliš, len tak trošku,
dobro nás postretne na každom rožku.

Miriam Gajdošová, 7.C

Deň matiek

Druhá májová nedeľa už tradične patrí **všetkým mamám**. Tento rok si Deň matiek pripomenieme v **nedeľu 14. mája**. **Byť mamou je najkrajšie povolanie v živote každej ženy**. Toto poslanie je krásne a náročné zároveň. Deň matiek je špeciálny čas povedať našim mamám ako ich máme radi, čo pre nás znamenajú a vyjadriť im našu vďačnosť za všetko, čo pre nás urobili! Je príležitosťou **podakovať mamám za ich lásku a starostlivosť**, ktorou nás celé roky zahŕňajú. Nie vždy si to uvedomujeme. Dokonca nie vždy to tak na prvý pohľad vyzerá. Ale **každá mama miluje svoje deti** a praje si, aby boli šťastné. Snaží sa im pomáhať a podporovať ich.

Je skvelé, že máme **Deň matiek**. Vieme, ako vznikol? **Nazrime do histórie**. História Dňa matiek siaha až do obdobia antiky. V starovekom Grécku oslavovali ženu ako daryňu života už 250 rokov pred našim letopočtom v podobe slávností na počesť matky všetkých bohov – bohyně Rhey. V novodobej histórii ľudstva sa Deň matiek dostal do povedomia na prelome 19. a 20. storočia, a to vďaka Američanke Anne Marie Jarvisovej. Po tom, ako v roku 1907 zomrela jej matka, začala viesť kampaň za vyhlásenie dňa venovaného matkám. Už o dva roky neskôr tento sviatok oslavovali v 45 štátoch USA. 8. mája 1914 iniciatíva vyústila do oficiálneho vyhlásenia druhej májovej nedele za Deň matiek Kongresom USA. Dátum druhej májovej nedele sa rozhodli prijať za svoj takmer všetky krajiny na svete. V Československu sa Deň matiek začal oslavovať v roku 1923, a to najmä zásluhou Alice Masarykovej, dcéry prezidenta Tomáša Garrigua Masaryka.

A už ste sa rozhodli, čo tej svojej mame kúpite ku Dňu matiek? Ak nie, inšpirovať sa môžete nasledujúcou básňou.

Milan Ferko

Darček

Ivan spravil mame k sviatku

dve figúrky maličké.

A ja čo dám na pamiatku

svojej drahej mamičke?

Dať jej ruže? Kvety zvädnú!

Brošňu? Tú si neželá!

Knihu? Málo jej dať jednu

a dve hádam priveľa.

Nuž čo, kúpim čokoládu.

Hocikam ju možno skryť.

Veľa nestojí a hlavne –

- dá sa ľahko roz-de-liť.

Ďakujeme teda všetkým mamám za ich lásku a obetavosť!

Krásny deň matiek!

Mgr. Margaréta Vargová v spolupráci so žiakmi 6.roč.

Ilustrácia: Annamária Baršayová, 7.C

Deň rodiny (15. máj)

Tento deň bol vyhlásený OSN v roku 1993. Môžeme si ním pripomenúť dôležitosť rodiny. Bývalý americký prezident Thomas Jefferson raz povedal krásnu myšlienku:

„Najšťastnejšími okamihmi môjho života, bolo tých pár, ktoré som prežil doma, v kruhu svojej rodiny.“

Rodina je súčasťou každého z nás. No bohužiaľ rodinu si vybrať nemôžeme a preto ak dokážeme spoločne zdieľať s našimi blízkymi radosť, strach, lásku, čo viac môžeme mať?

Je to ako keby škola ľudskosti.

Ako sa hovorí, všetko sa prenáša z generácie na generáciu, zo staršej rodiny do mladšej. Nehovoriac o skúsenostiach, kultúre a silnom pute. K rodine patria neodmysliteľne aj deti, ktorým rodičia ponúkajú vernú, bezpodmienečnú a stálu lásku.

A najlepší darček rodičov deťom? Auto, dom, peniaze? Najdôležitejšia je pravá láska od novorodeniatka až po mladosť, kým sa deti nevyberú inou cestou. Práve rodina je prvým a jedinečným miestom, kde sa dieťa učí rešpektu, úcte a láske. Preto je dôležité, aby deti vyrastali v tomto prostredí.

Každý člen v rodine ma svoju dôležitú úlohu. Či je to úloha matky pripraviť dieťa do školy alebo otca, ktorý si urobí so svojim synom či dcérou úlohu do školy alebo samotné deti, ktoré sa odvd'acia, keď sa budú starať o svojich rodičov.

Rodina či manželstvo nie je len slovo, ale je to posolstvo lásky, úcty a vzájomnej opory a je to posolstvom pre všetkých nás.

Dominika Kmečová, 7.A

Ilustrácia: Zoja Ambruchová, 6.A

Vlastná tvorba žiakov 6. roč. – bájky

Vlk a srnček

V ďalekom lese žili potokom oddelené srny a vlci. Srny mali nový prírastok – malého srnčka, ktorý bol menší ako iné srnčatá. Bol veľmi zvedavý. Medzi srnami bol aj veľký samec, ktorý sa malému srnčkovi vôbec nepáčil.

Jeden deň skoro ráno sa malý srnček išiel napit' k potoku. Keď tam prišiel, pri potoku už bol vlk. Hneď si srnčka všimol. Vlk sa mu prihovril: „Ako sa voláš, malý?“

„Ja sa s cudzími nemôžem rozprávať,“ odvetil srnček.

„Ale ja som tvoj kamarát,“ odvetil vlk. „Príď trochu bližšie, poviem ti tajomstvo.“

Malý srnček podišiel trochu bližšie a vlk už–už chcel naňho skočiť. V tej chvíli prišiel veľký srnec. Bol to ten srnec, ktorý sa malému tak nepáčil. Vlk sa zľakol a utiekol späť na druhú stranu potoka.

Malý srnček bol prekvapený, ale aj šťastný, že ho veľký srnec zachránil. Odvtedy sa ho už nebojí a nikam nechodí sám. Vždy má pri sebe kamarátov.

Ponaučenie: V núdzi spoznáš priateľa.

Zuzana Džáčárová, 6.B

O sliepke a pávovi

Raz sa na veľkej zelenej lúke plnej pestrých kvetov stretli sliepka a páv. Sliepka pozerala na páva s veľkým obdivom, ale páv na sliepku s pohrdaním a namysleným pohľadom. Sliepka prišla k pávovi a vraví mu: „Ako to, že si taký krásny? Ty máš nádherné modré perie a krásny veľký farebný chvost. A ja? Ja som len malá, hnedá sliepka a som úplne nevyužitelná“.

Páv jej vraví: „No škoda, ale máš pravdu. Ja som pýchou všetkých.“ Sliepka bola z toho, čo jej páv povedal smutná, ale uvedomila si, že páv je

namyslený a chcela mu dokázať, že aj ona je na niečo dobrá a že je lepšia ako on. A tak sa začali tí dvaja škriepiť a hádať, kto je lepší.

Jedného dňa išiel náhodou okolo jeden človek a uvidel páva aj sliepku. Prišiel k nim a nevedel sa rozhodnúť, ktorého z nich si má zobrať. Páv sa mu veľmi páčil, ale človek si hovorí: „Je síce veľmi pekný, ale na čo ho využijem?“ Pozrel sa na sliepku a pomyslel si: „Sliepka mi znesie vajíčka a poslúži aj na mäso.“ A tak si teda človek vzal sliepku. Páv ju sledoval s otvoreným zobákom a v tej chvíli si uvedomil, že krása nie je všetko.

Ponaučenie: Nikdy nepodceňujme menších, slabších a škaredších.

Petra Fogašová, 6.B

Módna prehliadka

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna malá lúka, kde bol veľký rozruch. Malé chrobáčky sa pripravovali na súťaž Módna prehliadka. Módna prehliadka sa konala raz do roka, ale táto bola výnimočná. Ten, kto bude mať najkrajšie kostýmy, vyhrá cenu a to je vlastné štúdio na ďalšiu módnu prehliadku.

Moderátor – čmeliak ohlásil: „Vitajte na Módnej prehliadke, v ktorej dnes budete súťažiť motýľ Pávočko, lienka Bodkovaná a včielka Lisa. Porotcovia vám vybrali tému jar, takže máte 24 hodín tu pred divákmi a dve hodiny na nakúpenie látok.“

Všetci sa rozbehli. Motýľ si začal vyberať modré, perleťové látky, no taká lienka, tá si vybrala červenú látku. Včielka si zobrala z každej farby trochu. K včielke prišla lienka a motýľ a povedali jej: „Načo si sa prihlásila do tejto súťaže? Veď proti nám nemáš šancu! Po celej lúke sa šepká, že naše outfity sú najkrajšie.“

Včielka sa na nich zadívala a tichým hláskom povedala: „Šancu má každý, prajem veľa šťastia.“

„Šťastie ja nepotrebujem,“ odvetil motýľ aj s lienkou. Keď vytvárali kostýmy, motýľ pozeral navčielkine kostýmy. Nahol sa k lienke a pošepkal jej: „Včielka má pekné kostýmy. Musíme ich zničiť!“ Keď včielka išla po látky, lienka jej zničila kostýmy. Keď to uvidela včielka, rozplakala sa, ale nestrácala nádej. Posledné hodiny vytvárala šaty. Ráno privítal moderátor chrobáčikov a porotu zo susednej lúky. Prvý predstavil svoje kostýmy motýľ. Boli to veľké trblietavé šaty a sukne. Moderátor zavolať na pódium lienku, ktorá predstavila svoje červené plesové šaty a bodkovanú sukňu. Chrobáčky jej zanádherne outfity zatlieskali.

„A teraz prichádza včielka a jej kolekcia.“ Na lúke zostalo veľké ticho. Moderátor ešte raz vyzval na pódium včielku. Včielka to v poslednej chvíli stihla, ale stálo to zato. Jej kostýmy boli úžasné a poradcov to uchvátilo. Za víťaza vyhlásili včielku.

Vtom sa zo zákulisia ozvalo: „Veď sme ti zničili šaty!“ Bol to motýľ, ktorý to povedal. Prišla k nemu včielka a povedala: „Šancu má každý a to bez podvodu.“

Motýľ sa rozplakal spolu s lienkou: „My sme chceli byť najlepší, ale teraz už vieme, že je to zlé a chceme sa ti ospravedlniť a dúfame, že nám raz odpustíš.“

„Ja vám už teraz odpúšťam, ale sľúbte, že to už nikdy nespravíte!“

Motýľ a lienka prikývli a spolu sa všetci zhodli, že budú kamaráti. Dokonca sa už pripravujú na módnú prehliadku na tému Zima.

Ponaučenie: S podvodom ďaleko nezájdeš!

Nevena Kraviarová, 6.B

Vymenená sliepka s koňom

Raz žil jeden farmár, ktorý mal veľa hospodárskych zvierat. Na dvore choval napríklad sliepky, kone, kravy, prasiatka, psov, kačky a veľa iných. Jeho

zvieratá si stále závideli. Každé z nich stále niečo vyviedlo. Farmár musel všetko vyriešiť, napríklad prasa povedalo, že keď bude staré, bude ležať a nič nerobiť ako pes a bude mať hrubú srst’.

Jedného dňa si farmár všimol, ako veľmi si závideli sliepka i kôň. Kôň stále hovoril: „Sliepka, veď ty len sedíš, znášaš vajíčka, sedíš na nich a nič nerobíš. Ja pracujem, nevládzem, všetky končatiny ma bolia.“

Sliepka na to: „Ale ja sedím, nič nerobím a ty môžeš pomáhať, pracovať.“

Rozhodli sa teda sliepka a kôň vymeniť. Kôň si ráno prilepil na seba perie a vtlačil sa do kurníka. Kurník síce praskol, ale kôň si sadol na vajíčka. Sliepka sa rozhodla ísť s farmárom do lesa na drevo. Chcela pomáhať a pracovať ako kôň.

Večer sa obom vymenená práca zunovala. Kôň nič neurobil a nudil sa, zatiaľ čo sliepka bola veľmi unavená a nohy mala zlomené. Na druhý deň sa uzmierili a už nikdy si nezávideli.

Ponaučenie: Kto druhému závidí, sám seba nevidí.

Laura Šarišská, 6.B

O líške

Kedysi dávno žili zvieratá v starom lese pospolu ako priatelia. Žil tam aj jeden zajko, ktorému sa ostatné tvory posmievali, lebo mal veľké uši a krásna líška, ktorú pre jej vzhľad poslúchali a obdivovali. Líška dostala od zvieratiek všetko, čo chcela. Niekedy ich dokonca zjedla.

Jedného dňa sa zajko vybral líške po bobule. Keď sa vrátil, líška povedala: „Chcela som jahody a ty si mi doniesol maliny! Za trest teraz zožeriem teba.“ Zajko sa vyľakal. Povedal si, že takto to už ďalej nejde. Otočil sa k líške a vraví: „Stále nás utláčaš a zabíjaš. Navonok si možno dokonalá, ale vnútri si škaredá. Nemáš právo robiť to, čo robíš!“

Zvieratká sa k nemu pripojili a spoločne vyhнали líšku z lesa. Odvtedy žijú v harmónii a pokoji.

Ponaučenie: Nenechaj ostatných, aby ťa utláčali. Daj každému šancu sa ukázať, lebo svet sa netočí okolo jednej osoby.

Zina Višňovská, 6.B

Vlastná tvorba – báj

Marína a Matej

V dávnych časoch žil kráľ Radovan, ktorý mal dve dcéry. Boli múdre a krásne. Veľa pytačov sa uchádzalo o ruku kráľových dcér. Lenže mladšia dcéra Bohdanka bola už vydatá a staršia dcéra Marína nemala záujem sa vydať.

Roky plynuli a kráľ bol čoraz starší a starší. Bolo nutné, aby sa Marína vydala, a tiež aby mal kto nastúpiť na trón. A tak kráľ Radovan dal v mnohých krajoch vyhlásiť, aby aj naďalej prichádzali pytači, ktorí by sa uchádzali o ruku kráľovej dcéry. Ale nikto neuspel. Až jedného dňa prišiel do kráľovstva chlapec, o ktorom sa hovorilo, že je nadprirodzene múdry. Všimol si veci, ktorým iní nekládli žiadnu váhu, a tiež vedel veci, ktoré iní nie. Bol mladý a objavil už veľa vecí, ktoré pomohli ľuďom v práci, ale aj v domácnosti. Tento chlapec prišiel iba kvôli tomu, aby pomohol kráľovi, lebo vedel, že je vážne chorý a potrebuje niečo, čo ho vylieči. Kráľ Radovan mu za to sľúbil, že mu vydá svoju dcéru, ak mu pomôže. Marína bola smutná, lebo vydať sa nechcela. Matej sa to dozvedel veľmi rýchlo, no aj napriek tomu sa rozhodol, že vynájde nové remeslo, ktoré bude vyrábať lieky na uzdravenie. Deň za dňom sa míňal a po krátkom čase bolo nové remeslo - BYLINKÁRSTVO. Liek kráľa vyliečil. A od toho dňa bolo nové remeslo čoraz viac a viac užívané. Po pár týždňoch bol kráľ zdravý ako ryba.

Až nastal deň svadby, princezná bola zmierená s tým, že je povinná vydať sa za Mateja a tak napokon súhlasila. Po troch rokoch kráľ zomrel a na trón nastúpil kráľ Matej a princezná Marína. Napokon bola Marína šťastná, že sa za Mateja vydala.

Andrea Ondrejová, 6.D

Slovo na záver

Dúfame, že ste sa pri čítaní druhého čísla školského časopisu, ktorí vytvorili žiaci ZŠ Kúpeľnej, nenudili, že vás naopak jednotlivé články zaujali a inšpirovali k napísaniu vlastných príspevkov, ktoré budeme môcť v ďalšom školskom roku uverejniť. Preto vás opäť vyzývame, aby ste svoje príspevky, či už ide o texty alebo obrázky, vhadzovali do škatule, ktorá sa nachádza na stolíku pri vrátnici. Vopred Vám za nich veľmi pekne ďakujeme a tešíme sa na ich čítanie.

Použité internetové zdroje

sk.wikipedia.org

www.martinus.sk

www.johngreenbooks.com

www.uvzsr.sk

Zloženie redakčnej rady

Vyučujúci:

Mgr. Nikola Varcholíková

Mgr. Margaréta Vargová

Žiaci:

Ester Halagová, 7A, Júlia Musilová, 7.C, Miriam Gajdošová, 7.C, Nevena Kraviarová, 6.B, Barbora Hofierková, 9.A